JIUL

A VENIT MOMENTUL UNEI ASCENSIUNI PE VERTICALA CLASAMENTULU

Rapidistul Neagu amenință poarta lui Suciu în cel mai slab meci al minerilor din turul campionatului. Foto : Vasile BAGEAC

L-am întîlnit pe **Eugen Iordache** în vara anului trecut, la Deva, la scurtă vreme după ce preluase conducerea tehnică a echipei Jiul. Nu se arăta prea optimist, dar nici nu căzuse în cealaltă extremă, a pesimismului, în privința lotului de jucători pe care îl avea atunci la dispoziție. O undă de regret se putea citi pe chipul său. Și asta numai pentru motivul că pierduse cu o zi-două „trenul". Sosise la Petroșani la scurt timp după ce **Ion Constantin** primise dezlegarea și atacantul în care își pusese atîtea speranțe se antrena acum departe de Valea Jiului, pe stadionul Ghencea din București. Nu-l îngrijora nici cine va apăra în poartă, mai ales că înlocuitorul lui **Stan** nu era un oarecare, ci **Suciu**. Nici linia de fundași, unde reîncadrarea lui **A. Georgescu** umplea golul lăsat de **Caramalis**. Nici mijlocașii, compartiment în care experimentatul **Libardi** putea alcătui oricînd un cuplu redutabil alături de oricare alt component al echipei. Marea problemă se numea atacul. Parcă-l aud pe antrenorul alb-negrilor: **„Fotbalul se joacă pe goluri. Degeaba dispui de o puternică apărare care îți dă siguranță și primește goluri puține, dacă n-ai cîțiva „vulpoi" în ofensivă care să știe să speculeze fiecare greșeală a adversarului, capabili să marcheze măcar un gol în plus în poarta partenerului de întrecere".**

Treptat, cu cît se înmulțeau antrenamentele, fruntea antrenorului **Iordache** se descreța. Cîțiva tineri ambițioși veniți la Jiul se străduiau, persevereau necontenit încercînd să prindă un loc sub soare în formație. Se numeau **E. Georgescu, Gligoric, Mulțescu** și **Stoian,** cu toții dornici de afirmare, cu gîndul la Divizia A. Și tot atunci s-a realizat într-un timp record un lucru esențial: omogenitatea. Cei noi au fost primiți din prima clipă cu brațele deschise și marea familie a Jiului și-a început viața de echipă într-un climat sănătos, avînd la bază o reală prietenie.

Iordache, optimist.

ASA A FOST LA ÎNCEPUT

Dar, ca joc, de ce i-a fost teamă lui **E. Iordache** n-a scăpat. Echipa a început campionatul cu un sectos dezechilibru între compartimente. Acționa diferit în jocurile de acasă, unde deși păstra inițiativa în majoritatea timpului, ataca fără luciditate, și se apăra supranumeric în partidele din deplasare, anulînd — prin modul de așezare în teren — posibilitatea sa ofensivă. În timp ce linia defensivă își făcea datoria comportîndu-se constant bine, atacul nu-și găsea cadența, dezamăgea, fapt pentru care acest compartiment a fost supus unor dese modificări.

In prima etapă, la Oradea, cu Crișul, fundașii au făcut risipă de energie și meciul s-a încheiat cu un scor alb. Cu același rezultat a luat sfîrșit și jocul următor, cu A.S.A. Tg. Mureș, deși partida avea loc la Petroșani. În etapa a III-a, Jiul își mărește zestrea de puncte (4) învingînd cu 2—1 pe C.F.R. la Cluj, dar nu atacanții au fost aceia care i-au adus victoria, ci... apărătorii adverși, „iscusiți realizatori", prin două autogoluri. Abia în etapa a IV-a **Dodu** „sparge gheața" inaugurînd „deschiderea oficială" a eficacității cu două goluri ; unul în poarta Stelei, celălalt în a Jiului ! Nici în etapa a V-a minerii nu pot trece de U.T.A. (1—1), tot la Petroșani, cu toată străduința debutantului **Stoian** care a deschis scorul. În următoarele patru etape evoluția echipei continuă să stea sub semnul sterilității liniei ofensive: trei înfrîngeri și, din nou, o „remiză albă" pe teren propriu ! Mai mult chiar: în cele patru partide n-a marcat nici măcar un gol ! !

Să ne oprim aici și să facem bilanțul celor nouă etape : doar două goluri marcate de jucătorii de la Jiul, făcînd abstracție de meciul de la Cluj, unde ceferiștii s-au autoinvins.

Care sînt cauzele care au generat această stare de fapt ? Ele trebuie căutate, în primul rînd, în dispunerea jucătorilor pe teren, în distanțele foarte mari dintre componenții liniei ofensive Astfel, în momentul în care vreunul dintre atacanți intra în posesia mingii, și trebuia s-o transmită cît mai rapid unui coechipier, nu avea pe nimeni în apropiere și era obligat să paseze înapoi spre mijlocași. În felul acesta, acțiunea de atac trebuia reluată de la capăt de zeci de ori din propria jumătate de teren. La aceasta se adaugă o eroare tactică : folosirea centrărilor înalte, fără șanse în fața apărărilor masive și aglomerate. Folosirea unui astfel de procedeu a determinat și un consum de energie datorită deselor contacte dure cu fundașii adverși, un plus de nervozitate.

Suciu, un portar de nădejde.

DIN ETAPA A X-a, ADIO

VECHILOR TIPARE DE JOC!

Se simțea deci, nevoia unei schimbări în jocul echipei. Era necesară o revizuire a orientării tactice. **Eugen Iordache** a meditat profund și a găsit cam ce-ar putea să facă. O primă măsură, foarte curajoasă — și aici merită felicitată conducerea secției pentru ralierea la hotărîrea antrenorului — se referă la dispensarea de serviciile lui **Peronescu**, extremă cu vechi state de serviciu la Jiul. La începutul campionatului Peronescu a fost receptiv și disciplinat. Mai tîrziu însă, în „calitate" de cel mai vîrstnic din echipă, a început să-i apostrofeze tot timpul pe ceilalți echipieri cerîndu-le cu insistență să i se subordoneze total în timpul jocului, fapt care a generat o stare de inhibiție și nervozitate în sînul formației. O dată descătușați de „complexul **Peronescu**", **Stoian**, dar mai ales **Mulțescu** au adus un reviriment în echipă și prin elanul lor tineresc au dat culoare jocului. Apoi s-a făcut o cotitură în tactica echipei, avînd la bază participarea tuturor jucătorilor în ambele momente fundamentale ale jocului (atac și apărare) cu o mai închegată legătură între compartimente, cu o rapidă circulație a mingii. Treptat, echipa a depășit vechile carențe și tipare de joc, și-a găsit o oarecare cadență și rezultatele obținute din etapa a X-a (2—1 cu Dinamo) pînă la sfîrșitul turului au fost net superioare celor de pînă atunci. Dovadă, în următoarele șase etape, Jiul a acumulat opt puncte față de numai șapte în nouă etape, eficacitatea a crescut înscrimdu-se zece goluri, iar cele trei meciuri disputate pe teren propriu au însemnat tot atîtea victorii în comparație cu celelalte patru (A.S.A., Steaua, U.T.A. și S. C. Bacău) toate încheiate la egalitate. În plus aceste succese au fost obținute în răstimpul în care Libardi (operat), considerat strategul echipei, nu a făcut parte din formație !

TREI OAMENI DE NĂDEJDE

Comportarea mulțumitoare a echipei în turul campionatului se datorește, cum lesne se înțelege, jucătorilor și capacității antrenorului Eugen Iordache. Dar nu putem trece cu vederea peste contribuția a trei oameni localnici ai Văii Jiului, legați de mineri și de mișcarea sportivă, profund cunoscători ai „fenomenului fotbalistic" din Petroșani. Președintele clubului, **Ion Carpinet**, președintele secției de fotbal, **Otto Abraham**, și vicepreședintele clubului, **Mircea Pascu**, conducători devotați și experimentați, au sprijinit continuu activitatea echipei, și-au dedicat o bună parte din timpul lor liber punînd umărul și sufletul la bunul mers al treburilor. De foarte mulți ani acest colectiv de conducere a dat dovadă de discernămînt în luarea celor mai corespunzătoare măsuri. Credem că au avut și ei o însemnată contribuție la redresarea echipei în ultima parte a campionatului, prin totala lor adeziune la intențiile antrenorului ca și prin strînsa legătură cu toți factorii care au concurat la creșterea valorică a jocului echipei.

STADIONUL — UN HANDICAP !

De mai mulți ani stadionul din Petroșani — unul din cele mai vechi din țară — nu mai corespunde cerințelor activității fotbalistice de performanță. Cîmpul de joc este denivelat în ciuda deselor regazonări. Cabinele și anexele sanitare se află într-o stare de paragină. Tribunele de lemn sînt deteriorate și chiar putrezite, scrîșie la fiecare pas. Nu întîmplător media spectatorilor la Petroșani este cea mai scăzută dintre toate orașele care au echipe în Divizia A, și poate că explicația este legată și de aspectul deplorabil în care se prezintă această veche bază sportivă.

Organele în drept ar trebui să dovedească mai multă preocupare și mai mult simț gospodăresc pentru remedierea acestor stări de fapte ceea ce, fără îndoială, ar avea un efect pozitiv în pregătirea și jocul echipei.

★

In aceste zile jucătorii echipei Jiul accentuează pregătirile cu dorința fierbinte de a nu le mai oferi suporterilor în returul campionatului nici un moment de insatisfacție. Formația a trecut în toamnă printr-o metamorfoză radicală. Încrederea acordată unor tineri ca **Mulțescu, Stoian** sau **Făgaș** s-a arătat inspirată și oportună, așa că în continuare există premisele unei depline omogenități și unor evoluții superioare ale echipei, cu un ridicat grad de eficacitate, calitate care rămîne prin scopul și efectul său asupra spectacolului sportiv, principala rațiune a acestuia.

Experiența Jiului a avut unele reușite. Rămîne ca timpul să confirme pe deplin bunele intenții ale antrenorului **Eugen Iordache** și marile ambiții ale jucătorilor din Petroșani. O cere tradiția clubului, o cere tradiția fotbalului din Valea Jiului.

Gheorghe NERTEA

SUPERLATIVE

- Cele mai categorice victorii: 3—0 **cu Universitatea Craiova și „U" Cluj**
- Cel mai valoros joc : **cu Dinamo București** (2—1)
- Cel mai slab joc : **cu Rapid** (1—5)
- Cei mai vechi jucători : **Stoker și Libardi**
- Cel mai vîrstnic : **Stoker** (31 ani)
- Cel mai tînăr : **Mulțescu** (21 ani)
- Cel mai receptiv : **Libardi**
- Cel mai disciplinat : **Mulțescu**
- Cel mai tehnic : **Mulțescu**
- Cel mai rezistent fizic : **Urmeș**
- Revelația ultimelor jocuri: **Făgaș**
- Golgeterul echipei : **Stoian** (4 goluri).
- Puncte pierdute acasă : 4 (cu S.C. Bacău, Steaua, A.S.A., U.T.A.).
- Puncte acumulate în deplasare: 5 (cu C.F.R. Cluj — 2, Petrolul — 2, Crișul — 1).

- Cel mai constant: **Georgevici**

JUCĂTORI	TOTAL MINUTE	SUMA NOTELOR
1. Georgevici (15)	1350	113
2. Stoker (15)	1350	108
3. Suciu (15)	1337	112
4. A. Georgescu (15)	1288	108
5. Dodu (15)	1275	105
6. Naidin (14)	1185	90
7. Stoian (12)	1080	89
8. Mulțescu (12)	911	86
9. Tonca (10)	827	73
10. Libardi (9)	810	64
11. Peronescu (9)	788	59
12. Urmeș (13)	764	74
13. Colormani (8)	537	55
14. M. Popescu (6)	492	44
15. Mihai Marian (5)	259	31
16. Gligorie (3)	248	18
17. Făgaș (4)	203	26
18. Sandu (1)	90	7
19. E. Georgescu (2)	45	11
20. Marincan (1)	13	—

În paranteze — numărul jocurilor la care au participat jucătorii.

FIȘIER COMPETIȚIONAL

22.VIII.	Crișul Oradea	(d)	0—0
29.VIII.	A.S.A. Tg .Mureș	(a)	0—0
5.IX.	C.F.R. Cluj	(d)	2—1
12.IX.	Steaua	(a)	1—1
26.IX.	U.T.A.	(a)	1—1
3.X.	Steagul roșu	(d)	0—1
17.X.	S. C. Bacău	(a)	0—0
24.X.	Politehnica Iași	(d)	0—3
27.X.	Selec. Bulgariei	(d)	1—5
31.X.	Farul Constanța	(d)	0—1
17.XI.	Dinamo București	(a)	2—1
28.XI.	Rapid București	(d)	1—5
1.XII.	Universitatea Cluj	(a)	3—0
5.XII.	F. C. Argeș	(d)	0—2
8.XII.	Universitatea Craiova	(a)	3—0
12.XII.	Petrolul Ploiești	(d)	1—0

Total : 15 meciuri jucate în campionat (5 victorii, 5 înfrîngeri și 5 încheiate la egalitate, golaveraj 14—16). A susținut o singură întîlnire internațională, la Sofia, pierdută cu 5—1.

A arătat două moduri complet diferite de joc ; acasă, joc axat pe atacuri furibunde, de multe ori dezordonat și haotic. În deplasare : joc cu apărare aglomerată în tot timpul partidelor. În decursul primelor nouă etape atacul a fost foarte ineficace, marcînd numai patru goluri (dintre care două autogoluri). Spre sfîrșitul turului a dovedit o îmbunătățire a jocului de ansamblu, obținînd opt puncte în ultimele șase etape. Rezistența fizică ni s-a părut inegală. În comparație cu campionatul trecut echipa este în general schimbată în bine.

(DIN APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)